

ศิษย์เก่าคนเก่ง

คณะเทคโนโลยีการเกษตร

เรื่องราวของรุ่นพี่ที่เล่าสู่น้องๆ RMUTT ยังต่อเนื่องเหมือนเดิม สำหรับวันนี้จะไปเยี่ยม คณะเทคโนโลยีการเกษตร ไปเยี่ยมบ้านเทคโนโลยีการเกษตรทั้งที ไม่นำศิษย์เก่าคนเก่ง เห็นจะไม่ได้ ทางคณะเลยแนะนำให้รู้จักกับ “พี่ขุน” ไม่ใช่ขุนศึกนะคะ พี่ขุนเป็นใครมาจากไหน อยากูร์กันแล้วใช่ไหม แนะนำตัวกับน้องหน่อยซิค่ะพี่

สวัสดีน้องทุกคนนะคะ **พี่ชื่อนายขุนศรี ทองย้อย** สำเร็จการศึกษา สาขาพืชศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร (ปัจจุบัน) ปัจจุบันทำงาน รองกรรมการผู้จัดการอาวุโส (Senior Vice President) หรือ SVP กลุ่มธุรกิจพืชครบวงจร เครือเจริญโภคภัณฑ์ หรือเรียกสั้นๆ ว่า “ซีพี” ดูแลเรื่อง ข้าว ยางพารา ปาล์ม น้ำมัน สวนเกษตร และจักรกลการเกษตร (โรงสีข้าว Dryer Silo) ทำครบวงจร เริ่มจากการพัฒนาพันธุ์ดี จำหน่ายส่งเสริมและรับซื้อคืนจากเกษตรกร

ทำไมถึงเลือกเรียนสาขาวิชานี้ และที่ มทร.ธัญบุรี

จุดสนใจที่มาเรียนที่นี่ จาก ๒ เหตุผล คือ ๑. ใกล้บ้าน ๒. เป็นสถาบันที่เก่าแก่ตั้งแต่ปี ๒๔๗๗ พร้อมมหาวิทยาลัยแม่โจ้เลยที่เดียว เหตุผลที่เลือกเรียนเกษตร เพราะชอบมาตั้งแต่เล็ก ที่บ้านทำการเกษตรด้วย จึงได้ตั้งเป้าหมายการเรียน เพราะเห็นว่าบ้านเราเป็นเมืองเกษตร เป็นแหล่งอาหารของมนุษย์ น่าจะมีโอกาสที่ดีในตลาด จึงไม่รีรอที่จะเลือกเรียนทางสายนี้ ตั้งมั่นแน่วแน่ ว่าจบมัธยมต้องมาเข้าที่นี่ให้ได้ และถ้าเรียนจบ

ฝากข้อความถึงน้องๆ ที่อยากเก่งเหมือนพี่ชุนน้อยนะ

อยากฝากน้องๆ การเรียนต้องเรียนเอาจริง เอาจริง รู้ให้จริงในวิชาที่เรียน และต้องปฏิบัติได้ด้วย และต้องรู้ให้กว้าง เช่นเราเรียนเกษตร ต้องเรียนรู้เรื่อง การจัดการฟาร์ม บัญชี การผลิต

การแปรรูป และการตลาด เพราะมันสัมพันธ์กันหมด เท่านั้นยังไม่พอ ต่อไปต้องรู้ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาอื่นๆ เพิ่มขึ้นด้วย ถ้าเปิด AEC ก็จะไม่ข้อจำกัดในการทำงาน **ส่วนการทำกิจกรรม** จะช่วยให้เรารู้จักการทำงานเป็นทีม การบริหารเวลา การอยู่ร่วมกับผู้อื่น การตัดสินใจ รู้จักการแก้ไขปัญหา การติดต่อสื่อสาร และรู้จักความรับผิดชอบ ทุ่มเท เสียสละ ใจกว้าง การฝึกงาน ถ้าเป็นไปได้อยากให้ฝึกเป็นเทอมเลยจะดี หรือสหกิจศึกษาก็ยังดี ฝึกกับหน่วยงานมืออาชีพ เราจะได้เรียนรู้รูปแบบการทำธุรกิจว่าในชีวิตจริงเขาทำกันอย่างไร ถ้าเรามีสิ่งดังกล่าวข้างต้น อยู่ในตัวเรา ก็จะทำให้เราเป็นคนเก่ง การเติบโตในหน้าที่การงานก็จะ เป็นไปอย่างรวดเร็ว

จากที่นี้ต้องไปเรียนต่อที่แม่โจ้ และเข้าทำงานกับซีพีให้ได้ ซึ่งก็เป็นไปตามเป้าหมายที่เราวางแผนไว้ทุกประการ

เล่าประสบการณ์ในการเรียนสักหน่อย

ตอนเรียนที่นี้หนักมาก ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ตอนเย็นก็ลงงานฟาร์ม (ต้องเอาชุดมาเปลี่ยน) จากช่วงเวลา ๑๖.๓๐ - ๑๘.๐๐ น. ฟาร์มละ ๗ วันแล้วก็เรียนไปตามฟาร์มต่างๆ ทั้งพืชและสัตว์ จึงรู้จักกันหมดในรุ่น รวมทั้งรุ่นพี่และรุ่นน้องด้วย เพราะเวลาลงงานตอนเย็นรุ่นพี่จะคุมเราทำงาน พอเราเป็นรุ่นพี่ก็คุมรุ่นน้องทำงาน ตัวดำ มือแตกไปหมดเลยละ ตอนนั้นก็ยังไม่ค่อยเห็นความสำคัญ แต่เมื่อเราทำงานแล้วนึกย้อนกลับไป จึงรู้ว่าเป็นประโยชน์มหาศาล ทำให้เราได้ทักษะอดทน สู้งาน ตัดตัวเราไปเป็นโอกาสก้าวหน้า ขณะเรียนผมเป็นคนชอบทำกิจกรรม เป็นหัวหน้าสาขา ประธานชมรม ประธานนักศึกษา ตอนไปเรียนต่อแม่โจ้ก็เป็นนายกองค์การนักศึกษา จบจากที่นี้ไปด้วยเกรดการเรียน ๓.๘๐ **ผมขอตั้งเป้าหมายให้กับตัวเอง ตั้งไว้ในใจก็ยังดี ทำอะไรต้องทำให้ดีที่สุด จะได้มีความมุ่งมั่น ตั้งเป้าทำทุกอย่างขอเป็นที่ ๑ แล้วทุกอย่างจะออกมาดีเอง ถ้าพลาดก็ยังเป็นที่ ๒ หรือ ๓ ก็ยังดี**